

معامله متری ملک در فرابورس ایران کلید خورد

آغاز فروش سهام مسکن

در گفت‌وگو با اعضای کمیته حمایت حقوقی از سینماگران بررسی شد:

بازداشتی‌ها و ممنوع‌الخروجی‌های هنرمندان

همین صفحه

سرمقاله

خطاهای شناختی این روزها

حمزه نوذری

جامعه‌شناس

در بیحوجه ناآرامی‌های اخیر جامعه ایران بحث‌هایی به میان گذاشته می‌شود که بسیار مجادله‌برانگیز است که در برخی موارد نشان از درک نادرست تاریخ اجتماعی ایران است. نادرستی‌هایی در این‌میان وجود دارد که به برخی اشاره می‌شود.
نادرستی نخست: برخی افراد برای سه ثمر نشستن خواسته‌های‌شان دل در گرو کشورهای قدرتمند بسته‌اند و از دولتمردان این کشورها می‌خواهند که در ایران برای گسترش آزادی‌خواهی و دموکراسی مداخله کنند. در تصور این افراد کشورهای قدرتمند ناجی و میانجی ایران هستند و می‌توانند در راستای آزادی و عدالت بیشتر در جامعه ایران مداخله کنند.
نگاهی گذرا به تاریخ اجتماعی کشورمان نشان می‌دهد که حضور این کشورها هیچ وقت در راستای بهبود اوضاع ایران نبوده و همیشه اوضاع جامعه را بدتر کرده است. نمونه بارز آن دخالت آمریکایی‌ها در سرنگونی دولت مصدق و حمایت از دیکتاتوری محمدرضا شاه است که اصلاحات دولت قانونی ایران را برای بهبود جامعه بی‌اثر ساخت. حضور و مداخله سایر کشورها بهبود اوضاع و پیشرفت را به ارماغان نخواهد آورد. دیگران برای ما آرمان‌شهر نخواهند ساخت.
نادرستی دوم: برخی ملی‌گرایبی و ایرانی قوی را فقط در نفی استعمار می‌دانند که البته بسیار مهم است؛ اما بخشی از همبستگی جامعه ایران و پروژه ایران قوی در چارچوب نفی مداخله سایر کشورها در امور داخلی ما شکل می‌گیرد؛ اما بخش مهمی از همبستگی در سایه مسئولیت اجتماعی بر پایه ایجاد اشتغال، کنترل تورم، رشد اقتصادی، آزادی اجتماعی، سیاسی و ارائه خدمات اجتماعی توأم با کرامت انسانی محقق می‌شود. لازم است پروژهای ملی- اجتماعی بر پایه گسترش خدمات اجتماعی به جامعه طرح‌ریزی کنیم که قابل تحقق، هوشمندانه و با مشارکت جامعه مدنی باشد. سیاست‌ها و برنامه‌ها باید مبتنی بر مطالبات جدید جامعه بازمینی شود.

نادرستی سوم: اصلاحات جزئی در قوانین، ساختار و شیوه اجرایی و اداری را نباید دست‌کم گرفت. کسی که به بهانه ساختار کلی امکان تغییر و اصلاح درون چارچوب موجود را کوچک جلوه می‌دهد یا بر جوهه منفی آن تاکید می‌کند، منافع مردمی را که اینجا و آنکون زندگی می‌کنند، نادیده می‌گیرد. شاید از نظر برخی چنین نگاهی نماد تسلیم‌طلبی تلقی شود؛ اما باید به اصلاحات از منظر متفاوتی نگریست. برخی ساختار فعلی را وضعیت بن‌بستی می‌دانند و به‌همین‌دلیل به دیگران انگ تسلیم‌طلبی می‌زنند. بیش از هر چیز نایزمدت تحلیل ساختار موجود و جامعه ایران هستیم.

نادرستی چهارم: دغدغه برخی از نوجوانان و جوانان پرداختن به امر مادی همین اینک و اینجا حاضر است. نسل جدید زندگی و حیات ایرانی کردارها و رفتار زندگی روزمره خود را بدون ارجاع به امر کلی انجام می‌دهند؛ اما روایتی که برخی کارگزاران دولتی (همه دولت‌ها) از روابط اجتماعی ارائه می‌کنند، کشودگی به روش‌ها و شیوه‌های رفتاری مختلف وجود ندارد و رفتارها و روابط باید منقاد شیوه‌ای خاصی باشند و تابع نظمی که از قبل مشخص شده یا تصور می‌شود تقدیر شده است و نسل جدید زندگی و حیات خود را در مقابل چنین امری آزادانه نمی‌باید. برخی کارگزاران بوروکراسی، روابط اجتماعی نسل جوان را به رسمیت نمی‌شناسند یا آن را به سخره می‌گیرند و از آن به‌عنوان امر مبتذل یاد می‌کنند که نه هدفی دارد و نه منطقی و موضوعی است به‌شدت نازل و حیوانی. نسل جدید مبتذل‌خواندن و بی‌ارزش‌دانستن روابط و تعاملاتش را بر نمی‌تابد.

نادرستی پنجم: یکی از مطالبات در اعتراضات اخیر متوقف‌کردن تحقیر، خشونت و طرد دیگران در همه روابط اجتماعی بود. عده‌ای اندک براساس این از تحقیر و بی‌احترامی به لباس روحانیون و عمامه‌پرانی دفاع می‌کنند که معتقدند آنها سال‌ها لباس نوجوانان، جوانان و زنان را تحقیر کرده‌اند و چه بسا آنها را از دستیابی به فرصت‌ها بر اساس نوع لباس محروم کرده‌اند. در این‌میان وقتی که خیلی‌ها هزینه می‌دهند، آنها نیز این هزینه را پرداخت کنند. این گزاره معیوبی است. همه باید سعی کنیم به تکررها و تنوع‌ها در جامعه ایران احترام بگذاریم. نفرت‌پرانی و خشونت به هیچ‌انسان و گروهی روا نیست. روحانیون یکی از اقشار ریشه‌دار، قدیمی و تأثیرگذار جامعه ایران بوده‌اند. خشونت نسبت به هر قشر و گروهی از جامعه ضمن اینکه اساساً خطأ است، همچنین باعث می‌شود هدف اصلی اعتراضات مسالمت‌آمیز را که گسترش آزادی‌های مشروع اجتماعی است، تحت‌الشعاع قرار دهد و از اهدافش منحرف کند. نمی‌توان با خشونت‌طلبی و نفرت‌پرانی مساوات‌طلبی و دموکراسی خواهی را گسترش داد. انتقام و خشونت چرخه باطلی ایجاد می‌کند که همه در آن گرفتار می‌شوند و فرصت‌ها، ظرفیت‌ها و استعدادها را تباه می‌کند. این چرخه باید در جایی متوقف شود.

نادرستی ششم: از نظر برخی، اگر کسی نظام موجود را نقد و بر مبنای آن اصلاحاتی را پیشنهاد کند، چنین پیشنهادهایی خیلی زود به ما‌مانعی برخورد می‌کند و این مانع را دولتمردانی ایجاد می‌کنند که نسبت به تغییرات حتی از نوع جزئی بسیار حساس هستند و معتقدند ممکن است موجودیت نظم موجود با پذیرفتن تغییرات به خطر بیفتد.

ادامه در صفحه ۵

دوشنبه ۲۳ آبان ۱۴۰۱ • ۱۹ ربیع‌الثانی ۱۴۴۴ • ۱۴ نوامبر ۲۰۲۲ • سال بیستم • شماره ۴۴۲۰ • ۱۲ صفحه • ۱۰۰۰۰ تومان

در «شرق» امروز می‌خوانید: طرح جامع ساماندهی دست‌فروشان در راه است، با پیروزی «کاترین کورتز»، سنای آمریکا در کنترل دموکرات‌ها باقی ماند و **یادداشت‌هایی از** مصطفی ایزدی، بابک زمانی، حامد خانجانی

روز گذشته و در صحن علنی برخی نمایندگان منتقد نامه درخواست قصاص (درباره حوادث اخیر)، خواستار انتشار اسامی امضاکنندگان شدند

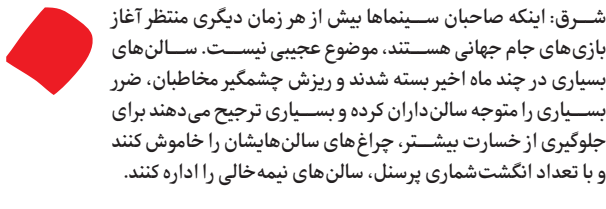
واکنش مجلس به «بیانیه ۲۲۷»

گزارش تیتربک را در صفحه ۲ بخوانید

گیشه‌های بی‌رونق چشم‌انتظار سوت قطر

آیا برای بهبود شرایط اقتصادی سینما مجوز پخش فوتبال‌های جام جهانی در این سالن‌ها صادر می‌شود؟

شرق: اینکه صاحبان سینماها بیش از هر زمان دیگری منتظر آغاز بازی‌های جام جهانی هستند، موضوع عجیبی نیست. سالن‌های بسیاری در چند ماه اخیر بسته شدند و ریزش چشمگیر مخاطبان، ضرر بسیاری را متوجه سالن‌داران کرده و بسیاری تریج می‌دهند برای جلوگیری از خسارت بیشتر. جراج‌های سالن‌هایشان را خاموش کنند و با تعداد انگشت‌شماری پرسنل، سالن‌های نیمه‌خالی را اداره کنند.

پس عجیب نیست سینماداران این روزها منتظر خبرهای تازه‌ای از چگونگی پخش بازی‌های جام جهانی در سالن‌هایشان باشند. اتفاقی که دست‌کم می‌تواند رونق را به سالن‌ها بازگرداند؛ حتی اگر پخش بازی‌های فوتبال در سالن‌ها با ماهیت اصلی سینما فاصله معناداری داشته

متن و حاشیه

در گفت‌وگو با اعضای کمیته حمایت حقوقی از سینماگران بررسی شد:

بازداشتی‌ها و ممنوع‌الخروجی‌های هنرمندان

بیشتر حکم‌ها، زندان به مدت ۶ سال یا کمتر است

فرانک جواهری: در جریان ناآرامی‌ها و اتفاقات اخیر کشور،

جمعی از هنرمندان سینما و تئاتر و موسیقی به خاطر اظهارنظر در این خصوص دستگیر، ممنوع‌الخروج یا ممنوع‌الکار و… شدند. اظهار نظر درباره آنچه امروز در کشور رخ می‌دهد، همچون شمشیر دولبه است، مخصوصا اگر چهره شناخته‌شده‌ای داشته باشید. همین باعث شد حدود دو ماه پیش کمیته‌ای تحت عنوان کمیته‌ای حمایت حقوقی قضائی از سینماگران در خانه سینما تشکیل شود. در این کمیته همایون اسعدیان، علیرضا حسینی، مهدی کوهیان، علی مردانه و نغمه دانش آشتیانی حضور دارند. این کمیته برای حمایت حقوقی و قضائی از سینماگران که در وقایع اخیر یا قبل از آن احضار، ممنوع‌الخروج، ممنوع‌الکار یا بازداشت و زندانی شده‌اند، تشکیل شده است و با همکاری خانه تئاتر و موسیقی لیستی ۱۰۰ نفره از هنرمندان ممنوع‌الخروج و بازداشتی تهیه کرده و خبر از ممنوع‌الخروجی اکثر بازیگران مشهور و کارگردان‌ها می‌دهد.

اکثر بازیگران مشهور و کارگردان‌ها ممنوع‌الخروج شده‌اند

اخبار و شنیده‌ها از شرایط پرالتهاب سینما خبر می‌دهد، جریان ممنوع‌الکاری و ممنوع‌الخروجی ادامه دارد. قرارداد عده‌ای فسخ شده است و به گفته علیرضا حسینی، عضو کمیته و هیئت‌مدیره خانه سینما، «تعدادی از بازیگران مشهور و کارگردان‌ها ممنوع‌الخروج شده‌اند». مستندسازی این چون مژگان ایلائلو هنوز در بازداشت به سر می‌برند و گفته می‌شود که خبری از مکان کنایون ریاحی نیست، با این حال در صحت و سلامت است. چهره‌های شناخته‌شده‌ای چون بهرام رادان و مانی حقیقی هم از ممنوع‌الخروجی خود خبر داده‌اند. اطلاعات دقیقی از شرایط بازداشت‌شدگان در دسترس نیست و بر اساس اطلاعاتی که از طریق خانواده‌ها به کمیته

حضور هیئت اعزامی از سوی دفتر رهبری در سیستان و بلوچستان

نماینده رهبر انقلاب

با مولوی عبدالحمید دیدار کردند

حجت‌الاسلام حاج‌علی اکبری رئیس شورای سیاست‌گذاری انمه جمعه کشور، حجت‌الاسلام مهدوی‌مهر و حجت‌الاسلام لطفیان به‌عنوان هیئت اعزامی از سوی دفتر مقام معظم رهبری با استقبال نماینده ولی فقیه در سیستان و بلوچستان…

صفحه ۴

نگاهی به تاریخچه کلمه «رجال سیاسی»

مفهوم «رجل» به جنسیت مربوط نمی‌شود

«شرق» در گفت‌وگو با کورش احمدی بررسی کرد

چرا قاره سبز چهره‌ای ضدایرانی به خود گرفته است؟

انگلیس مهم‌ترین چالش کی‌روش

انفجار در «استانبول»

۶ نفر کشته و حداقل ۵۳ نفر هم مصدوم شده‌اند

یادداشت‌روزنامه‌نگاران

افزایش جمعیت سارقان

حسین نوری‌نیا

رئیس پلیس تهران چند روز پیش اعلام کرد در شصتمین مرحله طرح رعد، از سوی پلیس پیشگیری پایتخت، در دوره اعتراضات خیابانی ۶۰۴ سارق دستگیر شده‌اند. نکته شایان تأمل اظهارات ایشان این است که ۵۵ درصد از این سارقان، مبتدی هستند و برای نخستین بار است که دست به سرقت زده‌اند. نکته‌ای که به نظر می‌رسد مرکز توجه قرار نگرفت. کاش اطلاعات دقیق‌تری از این افراد منتشر می‌شد؛ مثلاً توزیع سنی و جنسی، سطح تحصیلات، وضع تأهل، سابقه شغلی، محل سکونت، درآمد خانوار، بعد خانوار، سابقه سکونت در تهران و… سرقت، یکی از شاخص‌های نشان‌دهنده نابرابری‌های اجتماعی است و رشد آن نشانه بی‌ثباتی اجتماعی و اقتصادی. ازاین‌رو، ضروری است نسبت به این‌گونه آمارها حساسیت داشت و درباره آن تأمل کرد؛ به‌ویژه آنکه کمی بیش از نیمی از دستگیرشدگان این دوره سارق ولی هستند. این نکته نشان‌دهنده آن است که جمعیت سارقان، روند روبه‌رشد و افزایشی داشته است. در این‌باره به چند نکته اشاره می‌کنم: نخست آنکه نمی‌توان این سرقت‌ها را به دوره اعتراض‌ها نسبت داد؛ چراکه سرقت ناشی از هیجان‌ها و اعتراض‌های عمومی، خود را در قالب یورش به فروشگاه‌ها نشان می‌دهد که چنین مواردی اعلام نشده است. این خود نشانه‌ای از متفاوت بودن ماهیت و اهداف اعتراض‌های اخیر در مقایسه با اعتراض سال ۹۸ است. در گزارش رئیس پلیس تهران گفته شده ۲۶ درصد سارقان قطعات و لوازم و تجهیزات وسایل نقلیه، ۲۴ درصد جیب‌بر و سارق مغازه، ۲۰ درصد سارقان اماکن خصوصی و دولتی، ۱۹ درصد سارقان معابر، ۱۴ درصد سارقان آپارتمان و ویلا و هفت درصد قاپزن و موبایل‌قاپ بودند.

دوم، پژوهش‌های بسیاری نشان می‌دهد که مشکلات اقتصادی، اصلی‌ترین عامل افزایش سرقت است. در پژوهش مربوط به بازه زمانی ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۴، پژوهشگران دانشگاه علوم انتظامی نشان دادند اگر مصرف مواد مخدر را کنار بگذاریم، از یک سو، سرقت نخستین جرم عمده کشور است و از سوی دیگر، بحران‌های اقتصادی و مشکلات معیشتی و ناتوانی در تأمین معیشت و بی‌کاری نقش مؤثری در گرایش افراد به سرقت دارد. همچنین، در فراتحلیل ۱۵ مقاله معتبر علمی منتشرشده در سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۲ با موضوع «عوامل اقتصادی جرم»، آمده است که بیشترین عوامل مؤثر بر متغیر سرقت که در آن ۱۵ مقاله علمی بررسی شده است، به ترتیب متغیرهای نابرابری درآمدی، بی‌کاری و نرخ تورم هستند. در پژوهش دیگر، «رابطه بین سرقت و نابرابری درآمدی در ایران» در سال‌های ۷۵ تا ۹۱ بررسی شد. نویسندگان «بیان کردند نابرابری‌های درآمدی بر سرقت تأثیر مستقیم دارد و با افزایش شکاف درآمدی، سرقت حادث می‌شود.

سوم، مجموعه اطلاعات موجود درباره وضعیت اجتماعی و اقتصادی ایران نشان می‌دهد جامعه ایران سال‌های طولانی است که از نابرابری‌های اقتصادی، به‌ویژه درآمدی، رنج می‌برد و غیر از یک دوره کوتاه با طرح هدفمندی یارانه‌ها- که غیرساختاری نیز بود- ضربه جینی که یکی از شاخص‌های توزیع درآمدی و نشان‌دهنده میزان نابرابری است، در ایران طی چندین دهه طول‌حوش ۰۴ باقی مانده است.
ادامه در صفحه ۵